

UZASADNIENIE

D. P. został obwiniony o to, że:

w nocy 15/16 września 2021 roku około północy w miejscowości P. (...) gm. R. pow. (...), woj. (...), niezgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy, wylał nieczystości ciekłe z zbiornika bezodpływowego znajdującego się na terenie posesji P. (...) na drogę gruntową znajdującą się na terenie działki należącej do (...), czym dokonał zniszczenia jej działki,

tj. o czyn z art. 10 ust 2 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 3a i 3b ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim VII Wydział Karny wyrokiem z dnia 19 sierpnia 2022 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VII W 736/21 uznał obwinionego D. P. za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu wyczerpującego znamiona art. 10 ust 2 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz.1297 z późn. zm) i na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz.1297 z późn. zm) wymierzył mu grzywnę w kwocie 500 złotych,

- zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 50 złotych tytułem opłaty.

Apelację od wydanego wyroku wniósł w ustawowym terminie obrońca obwinionego D. P., który wyrok zaskarżył w całości.

1. Na podstawie art. 438 pkt 2 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia poprzez:

a) naruszenie art. 7 kpk w zw. z art. 8 kpw przez dokonanie oceny dowodów z przekroczeniem zasady swobodnej oceny dowodów bez uwzględnienia zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego co skutkowało przyjęciem, zeznania pokrzywdzonej i jej męża będących w konflikcie z obwinionym są wiarygodne i potwierdzają winę obwinionego, a także że materiał dowodowy w postaci zdjęć i nagrania wideo dowodzi winy obwinionego;

b) naruszenia art. 170 § 1 pkt 5 kpk w zw. z art. 39 § 2 kpw poprzez bezpodstawne oddalenie wniosku dowodowego o przeprowadzenie wywiadu środowiskowego , który to wywiad środowiskowy wbrew stanowisku sądu I instancji miał istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

2. Na podstawie art. 438 pkt 3 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw błąd w ustaleniach stanu faktycznego przyjętego za podstawę wydania zaskarżonego orzeczenia mający istotny wpływ na treść wydanego wyroku, tj. przyjęcie przez sąd, że obwiniony wylał nieczystości z szamba na posesję pokrzywdzonej, podczas gdy materiał dowodowy zebrany w postępowaniu w żaden sposób tego nie potwierdza a także, że obwiniony jest zdolny do odpowiedzialności z przepisu stanowiącego podstawę jego ukarania, podczas gdy materiał dowodowy zebrany w sprawie nie daje podstaw do uznania obwinionego za właściciela ani użytkownika nieruchomości położonej w miejscowości P. (...).

W konkluzji obrońca obwinionego na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania ewentualnie w przypadku stwierdzenia braku podstaw do przekazania sprawy do rozpoznania sądowi I instancji o zmianę zaskarżonego wyroku w całości co do istoty sprawy i uniewinnienie obwinionego.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja wniesiona przez obrońcę obwinionego D. P. nie zasługuje na uwzględnienie. W ocenie sądu okręgowego zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd I instancji z dowodów ujawnionych w toku przewodu sądowego, odpowiada zasadom logicznego rozumowania oraz wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego. Fakt ten nie pozwala na przyjęcie, iż w niniejszej sprawie sąd rejonowy przekroczył granice swobodnej oceny dowodów, a tym samym, dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mogącego mieć wpływ na jego treść. Podnieść należy, że sąd I instancji uzasadnił w jakiej części dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, a w jakiej odmówił dania im wiary i dlaczego oraz podał argumenty przemawiające za daniem wiary zeznaniom świadków (...) oraz D. Ó.'C.. Na podkreślenie zasługuje fakt, że wbrew twierdzeniom obrońcy obwinionego, iż brak jest dostatecznych dowodów na to, że D. P. w ustalonej dacie zdarzenia z posesji należącej do M. T. opróżnił szambo przy pomocy pompy wylewając nieczystości na posesję(...) to w złożonych wyjaśnieniach w dniu 29 października 2021 roku (k-22v-23) przyznał się, że był na swojej działce w miejscowości P. (...) w dniu 15 września 2021 roku i używał pompy do przepompowania wody ze zbiornika na swoją działkę. Jest rzeczą oczywistą, że (...) i D. Ó.'C. w nocy nie nagrywaliby filmu telefonem komórkowym, aby mieć dowód na wylewanie nieczystości z szamba sąsiadów na ich posesję, gdyby taki fakt nie miał miejsca. Ponadto zapach, który wówczas czuli nie budził wątpliwości, co do faktu wypompowywania szamba (a nie czystej wody). Świadek(...) składając pierwsze zeznania w dniu 17 września 2021 roku dokładnie opisała przebieg zaistniałego zdarzenia i wytłumaczyła, że gdy poszła do domu po telefon, aby nagrać film z usuwania nieczystości na jej działkę, to sąsiad wyłączył pompę i wciągnął wąż, którym były usuwane nieczystości na teren jej posesji. Jednocześnie wbrew stanowisku obrońcy obwinionego wskazać należy, że skoro obwiniony usuwałby tylko wodę ze zbiornika na deszczówkę na swoją działkę, to świeża kałuża wkomponowana w koleinę drogi gruntowej i to przy ogrodzeniu posesji obwinionego nie powinna powstać (obok koleina była sucha). Sugestia, że wąż mógł być zamontowany pod ziemią była przypuszczeniem świadka (...), bo jak stwierdził na rozprawie w dniu 17 sierpnia 2022 roku obwiniony jest sprytny. Sąd I instancji nie przyjął w ustalonym stanie faktycznym, że w ten sposób wąż był zamontowany. Nie jest trafny zarzut obrońcy obwinionego, że na posesji swojej konkubiny M. T. D. P. przebywał bardzo sporadycznie, skoro obwiniony w złożonych wyjaśnieniach twierdził, że jest to jego działka, a zatem czuł się jak właściciel tej nieruchomości. Świadczy to o tym, że praktycznie tam mieszkał, co jest logiczne skoro żył w nieformalnym związku z właścicielką tej posesji. Z ustaleń sądu I instancji wynika, że pokrzywdzeni i obwiniony są skonfliktowani ze sobą. Jest to okoliczność bezsporna. Zasadnie zatem sąd I instancji oddalił wniosek dowodowy obwinionego o przeprowadzenie wywiadu środowiskowego, gdyż przeprowadzenie tego dowodu przedłużyłoby tylko postępowanie w tej sprawie. Wywiad środowiskowy wbrew twierdzeniom obrońcy obwinionego nie podważyłby wiarygodności zeznań małżeństwa(...), gdyż przyznali oni, że są w konflikcie z D. P., a ustalenie przez sąd I instancji częstotliwości jego obecności na posesji M. T. nie nasuwa w ocenie sądu okręgowego wątpliwości. Trafne są także ustalenia sądu I instancji co do częstotliwości opróżnienia szamba na posesji M. T.. Wbrew zarzutowi obrońcy obwinionego zawartemu w punkcie drugim wniesionej apelacji sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w tej sprawie w oparciu o całość materiału dowodowego ujawnionego w toku przewodu sądowego. W szczególności biorąc pod uwagę fakt, że obwiniony praktycznie mieszkał na nieruchomości, z której opróżnił szambo na posesję (...) C., to wbrew zarzutowi jego obrońcy zawartemu w skardze apelacyjnej, dopuścił się wykroczenia wypełniającego dyspozycję art. 10 ust 2 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz.1297 z późn. zm). Sąd okręgowy podziela argumenty podniesione przez sąd I instancji w uzasadnieniu do wydanego wyroku wskazujące na to, że obwiniony jako „inny podmiot władający nieruchomością”, z której niezgodnie z obowiązującymi przepisami opróżniono szambo na posesję (...) może odpowiadać na podstawie ww. przepisów. Sąd I instancji uzasadnił również zmianę kwalifikacji prawej czynu przypisanego obwinionemu w zaskarżonym wyroku.

Nie podzielając zasadności zarzutów zawartych w apelacji obrońcy obwinionego, sąd okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Sąd okręgowy zasądził na podstawie art. 121 § 1 kpw w zw. z art. 636 § 1kpk i art. 119§ 1 kpw od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym. Na koszty sądowe składa się kwota 50 złotych opłaty za drugą instancję ustalona zgodnie z art. 21 pkt. 2 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U nr 49 z 1983 r., poz.223 z późn. zm.) oraz kwota 50 złotych z tytułu zwrotu

zryczałtowanych wydatków za postępowanie odwoławcze, zgodnie z § 4 rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2017 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U z 2017 r., poz. 2467).
